

Vraag nr. 26
van 22 oktober 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Woningventilatiernorm – Stand van zaken

Nu de prijzen van olieproducten dagelijks naar nieuwe recordcijfers klimmen, zijn energiebesparende maatregelen meer en meer nodig. Voor de privé-woningen, maar ook voor administratieve gebouwen is dubbele beglazing sinds een aantal jaren een "must" geworden. Toch blijft er nog heel wat te doen om het thermisch comfort van een woning te verzekeren. Dit wordt kennelijk niet voldoende beseft.

Van belang is inderdaad ook de luchtverversing of ventilatie binnen een gebouw. Specialisten op dit vlak laten gelden dat de lucht binnen een woning tot twaalfmaal per dag moet worden vernieuwd. Het openen van een venster volstaat daartoe niet. Hierdoor krijgt men af te rekenen met de gevolgen van vochtigheid (schimmelvorming, enz.), met bovendien gevolgen voor de gezondheid van de bewoners.

In 1991 heeft de toenmalige Belgische regering de norm NBN D50-001 voorgesteld voor de verluchting van de gebouwen. Volgens de specialisten is deze norm trouwens ontoereikend om de vochtigheid te bestrijden. Het Wetenschappelijk Centrum voor de Bouwtechnieken merkt op dat tussen 1995 en 1997 slechts 10 % van de woningen in Vlaanderen uitgerust werd met een zekere vorm van ventilatie. Niet te verwonderen trouwens, want de toepassing van voormelde norm werd door het Vlaams Gewest nooit in enige vorm dan ook opgelegd.

In het Waalse gewest is deze norm sedert 1996 van toepassing en zelfs verplicht, maar een controle op de toepassing ervan is nog niet uitgewerkt. In Nederland is anderzijds 80 % van de woningen uitgerust met een systeem van mechanische ventilatie.

Hoe staat het in Vlaanderen met de toepassing van de bovenvermelde norm om de nodige ventilatie te kunnen verzekeren van de woningen ?

Heeft het probleem van de ventilatie reeds de aandacht gekregen van de diensten van Huisvesting ?

Zijn richtlijnen in verband met de toepassingen van de bestaande systemen nu reeds in voorbereiding ?

Antwoord

1. De Belgische norm NBN D50-001 "Ventilatievoorzieningen in woongebouwen" schrijft voor hoe gebouw (delen) met woon- of verblijffunctie worden uitgerust om een correcte ventilatie van de kamers mogelijk te maken. Deze norm heeft geen kracht van wet en is enkel een richtlijn voor "good practice". De norm schrijft enkel voor hoe gebouwen en gebouwdelen met woon- of verblijffunctie worden uitgerust om een correcte ventilatie van de kamers mogelijk te maken. De norm op zich garandeert niet dat het gebouw ook daadwerkelijk correct zal geventileerd worden; ventilatie hangt nog steeds voor een groot deel af van de gebruiker en hoe die met de aangebrachte voorzieningen omspringt.

Uit navraag van mijn administratie blijkt dat de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de administratie Economie momenteel werkt aan de energieprestatieregelgeving.

Deze regelgeving wordt van kracht op 1 januari 2006 en zal voor alle gebouwen waarvoor vanaf 1 januari 2006 een stedenbouwkundig attest nodig is, nieuwe eisen inzake isolatie en ventilatie opleggen. De ventilatiernorm die al meer dan tien jaar bestaat, maar in de praktijk niet steeds wordt toegepast, krijgt hiermee een wettelijke basis.

2. Telkens wanneer de diensten van Huisvesting (de provinciale diensten van ROHM) een woning onderzoeken in het kader van Titel III, Kwaliteitsbewaking, Hoofdstuk I van de Vlaamse Wooncode, wordt gecontroleerd in welke mate de woning of kamer kan worden geventileerd.

Wanneer blijkt dat er een onvoldoende verluchting mogelijk is en er een gevaar voor CO-intoxicatie bestaat, dan zullen mijn diensten altijd de onbewoonbaarverklaring adviseren aan de burgemeester (*CO: koolstofmonoxide – red.*).

3. Door het toegenomen belang en besef van een goede isolatie is ook het besef gegroeid dat de kwaliteit van de binnenlucht op een voldoende en geregelde wijze moet worden verversd.

De toepassing van de vier bestaande systemen (combinatie van natuurlijke en/of vrije toevoer en/of afvoer) is in de bekende bouwtechnische literatuur reeds veelvuldig beschreven en is algemeen bekend onder vakmensen. Ook voor de leek binnen het bouwgebeuren heeft het WTCB (*Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf – red.*) een aantal richtlijnen in bevattelijke taal omgezet en praktische oplossingen voorgesteld en daarvan een aantal brochures uitgegeven (o.a. Digist nr.5, nr. 6 en nr. 7 (1999)).